

Årsmötet...

Ingen ström till kaffebryggaren. Huset verkade helt utan ström, men det hela redde ut sig.

Strömlös men inte rådlös

Torsdagen den 13 juni var det dags för årsmöte i Föreningen Kilsbergstugan. Möteslokal denna gång var Blankhults gård, istället för Tomasboda och tur var det, för himlens portar var öppna på vid gavel. När väl regnet gav sig, kom knotten innan nästa överraskning infann sig. Det fanns ingen ström i stugan till kaffet som utlovats. Strömlös, men inte rådlös, var parollen. Men lite motgångar klarar väl en förening med som

har 90 år på nacken. Årsmötet kunde genomföras och deltagarna fick sitt kaffe och goda mackor.

Från mötet, som leddes av Kjell Stockhaus, föredrogs verksamhet -och ekonomisk berättelse för det gågna året, där styrelsen beviljades ansvarsfrihet. Ordförande är sedan tidigare Merit Israelsson. Årsmötet fastställde att medlemsavgiften för år 2020 är oförändrad. 100 kr/person och 200 kr/familj.

Styrelsen för Föreningen Kilsbergstugan: Merit Israelsson, Hans Nilsson, Håkan Åvall, Jörgen Andersson, Lars Stjärnkvist, Jörgen Westman, Kjell Stockhaus.

Anmäl ny adress till: avallhakan@gmail.com eller telefon 019-20 24 22

Föreningen *Kilsbergstugan*

Medlemsinformation hösten 2019

www.tomasboda.se

Säsongspremiär i Tomasboda.

Vandrarens kapell 10 år
Det firar vi med att bjuda
på kaffe och tårta med musik
Söndag 3 november kl 11

Finns det risk för att brunnen sinar?

I praktiskt taget hela mellansverige har det under en längre tid varit mycket lågt grundvatten. Speciellt under sommarhalvåret uppstår problemet eftersom växtligheten då suger upp en hel del av det vatten som finns. Är det dessutom nederbördsfattigt förvärras situationen. För Tomasbodas del kan det bli extra kritiskt eftersom det bara finns en gammal brunn att hämta vatten ur, men hittills har det gått bra.

- Framåt sensommaren i år har det varit lite sämre med vatten, berättar stugvärden Jörgen Andersson, men det har aldrig varit direkt kritiskt.

Nu får vi hoppas att hösten och vintern blir nederbördsrik så att grundvattnet återgår till normala värden.

Glada miner. Den här trion konstaterade att det fanns vatten i brunnen.

Swisha ett bidrag till föreningen på nummer 123 675 46 59

Ett 30-tal seniorer besökte Tomasboda

Under vecka 40 arrangerades seniorfestivalen i Örebro av Örebro kommun i samarbete med en rad olika föreningar bland annat Föreningen Kilsbergsstugan. Torsdagen den 3 oktober hade vi besök av ett 30-tal vandrare i Tomasboda. Vi vandrade från Blankhult, fikade i stugan, njöt av utsikten och besökte Vandrarens kapell i fantastiskt höstväder innan turen gick tillbaka till Blankhult där buss väntade för hemtransport.”

Text o foto: Merit Israelsson

noterat

Halkfria leder

Om Bergslagsleden etapp 9, Annaboda -Blankhult 10 km.

Denna etapp har STF:s lokalavdelning i Örebro skötselansvaret för. Skötselgruppens uppgift är att hålla etappen i gott skick. Vi klipper sly, målar markeringar, sätter upp nya skyltar, ser till att toaletten vid Göljan fungerar, beställer hem ved m m. Vi plockar upp skräp som hamnat på leden, emellanåt förväns vi över att folk inte tar med sitt skräp hem. Under de senaste åren har vi också hjälpt till med att bygga nya spångar och broar. Alla spångar och broar på etapp 9 har också blivit nätade för att minska halkrisken för vandraren.

(Allan Eriksson)

Vad får jag som medlem i Föreningen Kilsbergsstugan

Vad innebär det egentligen att vara medlem i Föreningen Kilsbergsstugan? Vad får jag ut av min medlemsavgift? Det är frågor som man kan ställa sig som medlem, och det är frågor som är synnerligen angelägna.

Som medlem bidrar man med sin medlemsavgift till att Tomasboda sköts både vad gäller utomhus och inomhus. Gräsytorna klipps och stigarna hålls fria. Stugans yttre och inre underhåll kan göras tack vare alla medlemmars ekonomiska bidrag.

Medlemsinformation

Men utöver detta vad skulle man vilja ha mera. Genom den här lilla medlemskriften som kommer ut ett par gånger om året hålls medlemmarna underrättade om vad som händer och sker, och på senare år har det dessutom tillkommit en hemsida på nätet där aktuell information håller alla intresserade underrättade. Men vad kan man mera önska?

Vilka önskemål finns det

Föreningens styrelse vill gärna komma i kontakt med alla som har idéer om vad som kan göras

ytterligare för att alla skall trivas vid Tomasboda.

Kan det vara intressant med guidade naturvandringar i terrängen runt Tomasboda?

Välkommen med idéer

Kan medlemsdagar med intressanta föredrag och kåserier vara en väg att locka intresserade? Det har även talats om familjeaktiviteter under vinterhalvåret med exempelvis barnskidåvlingar.

Det finns säkert många andra idéer om vad som skulle kunna göras, och har just du en sådan idé kan du slå en signal eller höra av dig på annat sätt till någon av styrelsens medlemmar.

**Styrelsen för
Föreningen Kilsbergsstugan**

Många känner säkert till bakgrunden till kapellets tillkomst, men här kommer en kort repetition.

Under hösten 2007 blev Edvin Isaksson sjuk och hamnade på sjukhus där han besöktes av Ingemar Ekegren. Edvin hade då ett önskemål att bygga en raststuga på den gamla jordkällaren vid Rustorpet, där det tidigare hade stått en byggnad för bl.a utsäde mm.

I byggnaden fanns en övervåning där grabbarna Isaksson hade ett sovloft sommartid.

Vandrarens kapell.

När frukosten var klar så drog mor Alva i ett snöre som hade förbindelse med en pingla som väckte de sovande på loftet. Detta berättade Edvin för Ingemar som tänkte på idén.

Nu var det bråttom, för vi tänkte att Edvin skulle få uppleva den nya raststugan, men nu blev det inte så, han avled i januari 2008.

Den 20 maj kom den första skissen från arkitekt Mikael Ekegren där han skrev: "Väggar som hos en lada, där ljuset silar in i smala springor mellan brädorna". "Ett smalt liggande fönster ger skogs panorama mot väster. "Korrugerad plåt på taket. En sten vid dörren.

En bänk i en tät nisch som skyddar mot vinden".

Efter denna poetiska utläggning så nappade styrelsen helhjärtat. Vid tillskapandet framhölls tydligt att kapellet skulle vara till för "Vila och eftertanke" och inte övernattning..

Nu blev det en period av ansökningar och kontakter. Fam. Preijer kontaktades och de gav välvilligt sin tillåtelse. Finansiering skulle ordnas och bygglov sökas.

I juni 2009 hade de flesta detaljerna fallit på plats och vid ett styrelsemöte den 9 juni bestämdes de sista detaljerna. 1:a september var ritningarna klara men redan den 28 aug. beställde vi virke. Nu var det bråttom. Under september och oktober byggdes det intensivt med ett tiotal frivilliga krafter. Ett gäng byggde fundament och reste stomme medan ett annat gäng höll till i kvarnen i Klockhammar och målade panel.

Budgeten var på 42.000 kr som var i lägsta laget men den räddades av att de fyra fönstren skänktes av Martin G och att vi fick förmånliga priser på målarfärg.

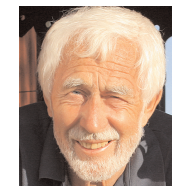
Om det är några namn som skall nämnas så är det Ingemar och Håkan Ekegren, Lars Engdahl och Jörgen Westman samt undertecknad. Dessutom deltog under kortare perioder ett antal entusiaster.

Vandrarens kapell invigdes den 19 nov. 2009 i dis och dimma med ett 50-tal närvarande.

Efter två år i november 2011 konstaterades att ca 1300 personer hade skrivit i gästboken, vilket visar att det finns behov av en raststuga.

När Ingemar Ekegren fyllde 90 år så skapades en minnesfond för underhåll av kapellet.

Jörgen Andersson
Stugfogde

ULVGRYTS STENAR:

Den rådige skomakaren räddade Nikolaikyrkan

Här kastade jätten sina stenar. Landshövding Maria Larsson och författaren Carl Anders Lindstén avtäckar minnestavlan vid Ulvgryts stenar.

Det här är berättelsen om hur en rådig skomakare i Örebro räddade Nikolaikyrkan från att slås sönder av jätten Rises enorma stenblock.

Första söndagen i oktober kunde landshövding Maria Larsson biträdd av historikern och författaren Carl Anders Lindstén inviga den plats där stenblocken ligger alldeles invid gamla Karlskogavägen vid Lanna. Det är Kilsbergsfrämjandet som tillsammans med länsstyrelsen har ställt i ordning minnesplatsen, som därmed är en kulturmiljö med fridlyst naturminne.

Den skröna som ligger till grund för berättelsen om Ulvgryts Stenar handlar om hur jätten Rise från sitt viste i Kilsbergen var synnerligen irriterad över klockklängen från nyuppförda Nikolaikyrkan i Örebro. Därför försåg han sig med två enorma klippblock och gav sig iväg mot Örebro. I staden hade man fått veta vilken fara som var å färde, och en av Örebros skomakare fann på råd. Han fyllde en säck med trasiga skor och gav sig iväg för att möta jätten. Vid Lanna träffade de på varandra, och jätten frågade skomakaren hur långt det var kvar till Örebro.

En eldsjäl i Närke. Historikern och författaren Carl Anders Lindstén berättade om jätten Rise.

Landshövdingeord. Maria Larsson var på plats för att förrätta invigningen.

Skomakaren kliade sig i huvudet och sa, att på sin vandring från Örebro hade han slitit ut alla dessa skor som han hällde ut över vägen. Då blev jätten missmodig, släppte sina stenblock och vände hem till Kilsbergen igen.

En riktig skröna. Det var vid Ulvgryt som jätten Rises kastade sina stenar.

- Om man är en riktig örebroare måste man kunna den berättelsen, påpekade Carl Anders Lindstén när han tillsammans med landshövding Maria Larsson invigde platsen.

Text och bild: Kjell Stockhaus